



Bryssel den 29.4.2014
COM(2014) 233 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

**om medlemsstaternas ansträngningar under 2012 för att uppnå en hållbar balans
mellan fiskekapacitet och fiskemöjligheter**

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om medlemsstaternas ansträngningar under 2012 för att uppnå en hållbar balans mellan fiskekapacitet och fiskemöjligheter

1. INLEDNING

Medlemsstaterna är ansvariga för att uppnå en stabil och varaktig balans mellan sina fiskeflottors fiskekapacitet och sina fiskemöjligheter, samt för att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa denna balans. Detta har sedan 2002 varit ett krav enligt den gemensamma fiskeripolitiken¹ och fortsätter att vara ett krav i den nya gemensamma fiskeripolitiken² som antogs i december 2013. En sådan balans bidrar till målen för den gemensamma fiskeripolitiken, särskilt till att uppnå maximalt hållbart uttag för att säkerställa att fiskeverksamheten är miljömässigt hållbar på lång sikt och förenlig med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende.

Denna rapport bygger på medlemsstaternas rapporter om sina ansträngningar för att uppnå en hållbar balans mellan fiskekapacitet och fiskemöjligheter. Medlemsstaterna förväntas tillämpa kommissionens riktlinjer³ när de utarbetar sina rapporter. Uppgifter insamlade enligt ramen för datainsamling⁴ används också (bilaga I). Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) har bedömt medlemsstaternas rapporter⁵.

Analysen av medlemsstaternas flottkapacitet visar att det gjorts vissa framsteg när det gäller att uppnå en balans med de fiskemöjligheter som är tillgängliga, även om mer återstår att göra för att säkerställa att bestånden förvaltas i enlighet med målet om maximalt hållbart uttag.

I sin rapport om medlemsstaternas ansträngningar under 2011 för att uppnå en sådan balans införde kommissionen en uppsättning element för att förbättra analysen av denna balans. I den rapporten anges en rad indikatorer för hållbar och livskraftig drift av fiskeflottor⁶, som exempelvis indikatorer för huruvida flottorna

¹ Artikel 11 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002.

² Se artikel 22.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG, EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

³ Se riktlinjer för en bättre analys av balansen mellan fiskekapacitet och fiskemöjligheter, version 1 mars 2008.

⁴ I enlighet med rådets förordning (EG) nr 199/2008 om upprättande av en gemenskapsram för insamling, förvaltning och utnyttjande av uppgifter inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskapliga utlåtanden rörande den gemensamma fiskeripolitiken, EUT L 60, 5.3.2008, s. 1.

⁵ Rapport från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) *Assessment of balance indicators for key fleet segments and review of national reports on Member States efforts to achieve balance between fleet capacity and fishing opportunities* (bedömning av balansindikatorer för betydande flottsegment och granskning av nationella rapporter om medlemsstaternas ansträngningar för att uppnå balans mellan flottkapacitet och fiskemöjligheter) (STECF-13-28), tillgänglig på webbplatsen <http://stecf.jrc.ec.europa.eu/reports/balance>.

⁶ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om medlemsstaternas ansträngningar under 2011 för att uppnå en hållbar balans mellan fiskekapacitet och fiskemöjligheter, COM(2013) 85 final, 18.1.2012, kapitel 3.

- är beroende av bestånd som fiskas över maximalt hållbart uttag,
- når break-even,
- är ekonomiskt hållbara,
- är underutnyttjade,
- är inaktiva.

Dessa indikatorer används även för denna rapport. Dessutom har en indikator för bestånd med hög biologisk risk som påverkas av ett flottsegment lagts till, eftersom det fanns en oro över att den här aspekten negligerats.

KAPACITETSTAK

Varje medlemsstat måste se till att dess fiskekapacitet sett till tonnage (GT) och maskinstyrka (kW) aldrig överstiger de tak för kapacitet och maskinstyrka som fastställs i förordning (EU) nr 1380/2013⁷. Aktuella uppgifter i EU:s flottregister visar att inga medlemsstater överskred dessa nivåer. Totalt låg unionens flotta 16,4 % under kapacitetstaken för tonnage och 10,4 % under taken för maskinstyrka (bilaga 2).

Enligt EU:s flottregister bestod flottan den 31 december 2012 av 76 023 fartyg med en total fiskekapacitet på 1 578 015 GT och 5 807 827 kW. Flottorna minskade med 1,6 % sett till antal fartyg, medan tonnage och maskinstyrka minskade med 2 % respektive 1 % (inklusive fartyg registrerade i de yttersta randområdena (bilaga 3)).

Under 2012 var avveckling med offentligt stöd det förvaltningsverktyg som användes mest för att minska fiskekapaciteten (bilaga 4). Från den 1 januari 2007 till den 31 juli 2012 anslogs EFF-utbetalningar på 464 miljoner euro motsvarande cirka 3 700 fartyg som avbrutit fisket (bilaga 5).

FULLSTÄNDIGHET OCH KVALITET I MEDLEMSSTATERNAS RAPPORTER SAMT KAPACITETSINDIKATORER

Kommissionen mottog rapporter från alla 22 medlemsstater. STECF konstaterar att det finns en generell fortsatt förbättring i rapporternas enhetlighet, fullständighet och kvalitet jämfört med tidigare års rapporter (bilagorna 1A och 1B). Fler medlemsstater använder kommissionens riktlinjer för analysen, även om det fortfarande finns några som ännu inte använder dem.

Gemensamma forskningscentrumet (JRC) har i enlighet med STECF:s anvisningar beräknat tekniska, ekonomiska och biologiska indikatorer av relevans för balansen mellan flottkapacitet och fiskemöjligheter på grundval av uppgifter som lämnats av medlemsstaterna enligt ramen för datainsamling (bilaga 6). Analysen inbegriper 434 flottsegment där uppgifter för minst en indikator är tillgängliga. Dessa täcker 97 % av det rapporterade värdet på

⁷ Se bilaga II till förordning (EU) nr 1380/2013 om taken för fiskekapacitet, EUT L 354, 28.12.2013, s. 58.

landningar gjorda under 2011. Kommissionen har i denna rapport följt den vägledning som STECF har tillhandahållit om hur dessa indikatorvärden baserade på ramen för datainsamling bör tolkas.

FLOTTKAPACITET PER MEDLEMSSTAT

I detta avsnitt presenteras en översikt över situationen för de olika medlemsstaternas flottor, grundad på medlemsstaternas rapporter och STECF:s slutsatser utifrån uppgifter från ramen för datainsamling.

Belgien rapporterade att flottans kapacitet hade minskat med 30 % i kW och 38 % i GT sedan 2003. Flottkapaciteten verkar vara jämnt balanserad mot fiskemöjligheterna. Den outnyttjade kapaciteten är liten och de fiskemöjligheter som är outnyttjade är få.

STECF:s undersökning visar att bomtrålarerna, bottentrålarerna och vadfartygen på 18–40 meter var beroende av bestånd som fiskas över maximalt hållbart uttag. Bomtrålarerna på 24–40 meter inverkade på två bestånd som löper biologisk risk. Bottentrålarerna på 18–24 meter samt snurrevadfartygen och bottentrålarerna på 12–18 meter var inte ekonomiskt hållbara under 2011.

Bulgarien rapporterade att fiskeflottan sedan anslutningen har minskat i antal (–7 %), i tonnage (–14 %) och i maskinstyrka (–6 %). Kapacitetsutnyttjandet, som är påtagligt lågt för fartyg på mindre än 12 meter, har under 2012 förbättrats i alla segment. Den enskilda fartygsverksamheten ökade med 220 % totalt.

Den nationella myndigheten har redan vidtagit åtgärder för att minska antalet inaktiva fartyg och håller på att dra tillbaka dem från det nationella registret.

Mindre fartyg (under 12 meter) har varit ekonomiskt olönsamma. Man planerar att fortsätta ta sådana fartyg ur bruk och ersätta dem med större fartyg inriktade på pelagisk fisk.

Bulgarien konstaterar att landets flottkapacitet är aningen för stor för att vara i balans med fiskemöjligheterna.

STECF:s undersökning visar att fartygen på 12–18 meter med drivgarn och förankrade nätredskap samt fartygen med aktiva och passiva redskap inte är ekonomiskt hållbara. Den inaktiva flottan är fortfarande mycket stor (nästan 1 200 fartyg) och verksamhetsnivån är mycket låg för flottan med aktiva och passiva redskap. Värdena för avkastning på materiella anläggningstillgångar under 2011 framstår som abnormt låga. Biologiska indikatorer är inte tillgängliga.

Cypern har sedan 2004 minskat sin flottkapacitet (–65 % i GT och –20 % i kW). Fartygsutnyttjandet var lågt (under 53 %) för alla flottor, med undantag för bottentrålare i internationella vatten. Analysen av ekonomiska uppgifter för 2011 var ofullständig, men uppgifterna för 2010 visade på en överkapitalisering.

Flottan med ”bottentrålare i territoriella vatten” har nyligen minskat och Cypern kunde inte göra en fullständig bedömning, men konstaterade att det småskaliga kustfisket förefaller obalanserat medan flottan av fartyg på 12–24 meter med polyvalenta passiva redskap kan vara i det närmaste i balans.

Cypern lämnade inga uppgifter baserade på ramen för datainsamling, så det finns ingen undersökning från STECF.

Tyskland rapporterade en tydlig nedåtgående utveckling när det gäller antalet fartyg, från 2 315 fartyg år 2000 till 1 549 år 2012. Denna minskning har börjat avta i hastighet. Jämfört med föregående år har den tyska fiskeflottan minskat inom fyra segment. Flottan minskade med 31 fartyg under 2012, vilket motsvarar en kapacitetsminskning med 598 GT (-0,93 %) och 2 242 kW (-1,51 %). Avvecklingen av 16 garnfiskefartyg på mindre än 12 meter stod för den största minskningen i absoluta tal. Flottorna för bomtrålare respektive trålare (mindre än eller lika med 40 meter) minskade med mer än 4 % vardera.

Tyskland konstaterar att det råder balans mellan kapaciteten och fiskemöjligheterna, även om deltidsfiske gör att några av aktivitetsindikatorerna visar låga värden. De ekonomiska indikatorerna är negativa, men Tyskland anser att de faktiska avskrivningskostnaderna är lägre än de officiella och att beräkningen att flottan är i långsiktig ekonomisk obalans därför saknar grund.

STECF:s undersökning visar att de flesta flottsegmenten är beroende av överfiskade bestånd, men biologiska indikatorer visar bara en inverkan på ett bestånd i riskzonen för bottentrålare och vadfartyg på 24–40 meter. Fartyg på 10–12 meter med passiva redskap, bottentrålare och vadfartyg på 12–18 meter, fartyg på 24–40 meter med förankrade nätredskap samt trålare och vadfartyg på >40 meter förefaller inte vara ekonomiskt hållbara. Fartyg på mindre än 12 meter som använder passiva redskap och bomtrålare på 18–24 meter verkar vara underutnyttjade, vilket inte kan förklaras med de berörda fiskenas säsongbetonade karaktär. Motsvarande siffra för 2011 är 65 %.

Danmark förvaltar fiskemöjligheterna genom individuella överlåtbara kvoter och fartygskvotandelar, vilket har lett till en minskning i antalet fartyg, i tonnage och i maskinstyrka. Underutnyttjandet av fartyg verkar förekomma i de flesta flottsegmenten under 2011, med undantag för bomtrålare på 12–24 meter samt bottentrålare och vadfartyg på mer än eller lika med 40 meter.

För de flesta fartyg på mindre än 12 meter rådde en ständig situation av ekonomisk överkapitalisering. De flesta övriga fartyg befann sig i stort sett i en situation med ekonomisk balans. Från 2005 till 2011 uppvisade många flottor nuvarande inkomster som låg stadigt lägre än break-even, och det är oklart hur dessa fartyg fortsatte att bedriva fiske.

Indikatorerna för ekonomi och fartygsutnyttjande förefaller tyda på en obalans, särskilt för fartyg på mindre än 12 meter i Nordsjön.

Fartyg på mindre än 10 meter som använder bottentrål och not/vad, fartyg på 10–12 meter som använder polyvalenta passiva redskap och bomtrålare på 12–18 meter var inte ekonomiskt hållbara och var beroende av överfiskade bestånd.

Trots en betydande kapacitetsminskning under tidigare år rapporterade **Estland** obalans, huvudsakligen avseende trålare med en total längd på mer än 12 meter. Under 2012 minskade flottan med 4 fartyg. Både segmentets maskinstyrka och bruttotonnage minskade med 6 %. Det finns många (~1 300) små fartyg som bedriver kustfiske för sill/strömming, abborre och flundror, men balansen för dessa fartyg är oklar.

Estland använde inte flottregistrets segment i sin rapportering. Estland har infört ett system med individuella överlåtbara kvoter som förväntas leda till en förbättrad balans. Estlands ekonomiska analys visar att alla längdklasser har fiskat med ekonomisk hållbarhet sedan 2010.

STECF:s undersökning visar att flottan med fartyg på 10–12 meter som använder polyvalenta passiva redskap var beroende av bestånd som fiskas över maximalt hållbart uttag.

Grekland lämnade ingen bedömning av balansen, och man har inte bedömt sin flottpolitik eller lämnat några uppgifter enligt ramen för datainsamling. Grekland rapporterade att fiskeverksamheterna och situationen för fiskbara biologiska bestånd var oförändrade jämfört med föregående år. En jämförelse med de uppgifter som ingick i 2011 och 2012 års rapporter visar en minskning med 632 fartyg. Mellan den 1 januari 2003 och den 31 december 2012 minskade flottan med 3 019 fartyg (15,84 %), samtidigt som kapaciteten minskade med 21,57 % respektive 21,71 % i fråga om bruttotonnage (GT) och maskinstyrka (kW).

Grekland lämnade inga uppgifter enligt ramen för datainsamling och följaktligen kunde motsvarande indikatorer inte beräknas och bedömas av STECF och JRC.

Spanien har under 2012 fortsatt att minska fiskekapaciteten. Totalt har under 2012 429 definitiva strykningar gjorts i registret, varav 147 mottog statligt stöd. Under 2012 har ungefär 85 % av flottan varit aktiv. Spanien anser att det råder en viss obalans i de småskaliga flottorna som fiskar i nationella kustvatten (1 280 inaktiva fartyg), men den flotta som fiskar i internationella vatten (32 inaktiva fartyg) är i balans eller har haft en lägre kapacitet än nödvändigt för de tillgängliga fiskemöjligheterna.

STECF:s undersökning visar att de enda tillgängliga uppgifterna enligt ramen för datainsamling från Spanien var ekonomiska uppgifter för 2011. Dessa visar på en varierande situation där många flottor befinner sig i en negativ ekonomisk situation, några i en positiv situation, och ytterligare några flottor i medelgott skick.

Finlands flotta har stadigt minskat mellan 1995 och 2012. Under 2012 registrerades en ökning i tonnage (huvudsakligen inom segmentet för kustnära fiske), men en minskning i maskinstyrka. Finland anser att landets flotta står i godtagbar balans med fiskemöjligheterna. Finland tillämpade inte STECF:s riktlinjer i sin rapport och inga andra indikatorer inkluderades för att bedöma kapaciteten i förhållande till fiskemöjligheterna.

STECF konstaterade inga tydliga trender när det gäller de ekonomiska indikatorerna. Den tekniska indikatorn visar på lågt eller mycket lågt fartygsutnyttjande. Biologiska indikatorer var inte tillgängliga.

Frankrike anser att för merparten av fisket är flottorna stabila och i balans med fiskemöjligheterna. Detta är resultatet av flera års successiv anpassning av flottorna. Många fartyg är inriktade på arter som inte omfattas av kvoter och för vilka det inte finns några biologiska bedömningar. Inte heller de biologiska indikatorerna eller den tekniska indikatorn kunde beräknas. Frankrike avvecklade 192 fartyg under 2012, varav 74 i utomeuropeiska vatten. Av dessa 192 fartyg, avvecklades 46 med stöd av offentliga medel (6 av dem i Franska Guyana).

För de flesta av flottorna i Medelhavet var inga biologiska indikatorer tillgängliga. I Atlanten var de flesta flottorna beroende av överfiskade bestånd, med undantag för pelagiska trålare på

mer än 40 meter. De ekonomiska uppgifterna var för det mesta inte tillgängliga eller ofullständiga.

Irland rapporterade att fiskekapaciteten jämfört med föregående år har minskat med 1,29 % i GT och 2,25 % i kW, men flottan har legat kvar inom referensnivån. De ekonomiska indikatorerna tyder på att flottornas ekonomiska resultat har förbättrats under de senaste åren. De är nu lönsamma på både kort och lång sikt, och de är inte överkapitaliserade.

STECF:s undersökning visar att långrevsflottan (10–18 meter), bottentrålare och vad-/notfartyg på mer än 18 meter samt pelagiska trålare på mer än 24 meter var beroende av överfiskade bestånd och påverkade upp till 6 bestånd som löper biologisk risk. Den tekniska indikatorn tyder på ett lågt fartygsutnyttjande. Det finns många inaktiva fartyg (13 % till 40 %).

Italien rapporterade att landets flotta under 2012 minskade med 2,23 % i antal, medan kapaciteten minskade med 5,8 % i GT och 3,5 % i kW. Italien tillämpade inte riktlinjerna i sin rapport och inga andra indikatorer inkluderades för att bedöma kapaciteten i förhållande till fiskemöjligheterna. På grund av bristen på uppgifter kunde Italien inte bedöma balansen i sina flottor.

STECF:s undersökning visar att bomtrålare på 12–24 meter, bottentrålare och vad-/notfartyg på 24–40 meter samt snörpvadfartyg på mer än 40 meter inte var ekonomiskt hållbara, medan många andra flottor visade god lönsamhet. Indikatorerna för fartygsutnyttjande pekar på situationer av obalans. Biologiska indikatorer var i många fall inte tillgängliga. Där sådana fanns, visade de på överfiske.

Litauens flotta minskade med 3 fartyg under 2012. Kapaciteten sjönk med 18 025 GT (55 %) och 19 982 kW (53,9 %). Flottorna utnyttjar främst bestånd som inte är överfiskade och är i balans med Östersjöns bestånd av torsk, sill/strömming och skarpsill. Under 2011 var flottorna generellt lönsamma.

STECF:s undersökning visar att utnyttjandet var lågt för alla flottor utom de pelagiska trålarna på 24–40 meter. De pelagiska trålarna på mer än 40 meter inverkar på ett bestånd som löper biologisk risk.

Lettland har sedan 2004 minskat sin kapacitet med 20 % i antal, 24 % i GT och 31 % i kW. Lettland anser att indikatorerna för kapacitetsutnyttjande avseende alla flottsegment inte uppvisar någon obalans av betydelse och att fiskena är lönsamma.

STECF:s undersökning visar att flottan med polyvalenta passiva redskap på mindre än 10 meter och de pelagiska trålarna på 12–18 meter är beroende av överfiskade bestånd. Dessa flottor har även ett lågt utnyttjande.

Malta rapporterade otillfredsställande resultat för sin flotta under 2011. För 2012 fick man inte fram några slutgiltiga resultat eftersom det saknades ekonomiska och sociala uppgifter. Maltas myndigheter genomför för närvarande en kontroll av riktigheten i flottregistrets information.

STECF:s undersökning visar att de flesta flottor som det fanns uppgifter för inte var ekonomiskt hållbara, med undantag för snörpvadfartyg på 12–18 meter och flottan av fartyg på 18–24 meter med ”andra aktiva redskap”. Fartygsutnyttjandet var lågt i alla flottor. Biologiska indikatorer var i allmänhet inte tillgängliga.

Nederländerna rapporterade att flottkapaciteten i stort sett är i balans med fiskemöjligheterna och att de biologiska indikatorerna tyder på att fiskena utnyttjar bestånd som inte är överfiskade. De ekonomiska indikatorerna tyder på att Nederländernas pelagiska flotta är olönsam. Flottan med bottentrålare på mer än 24 meter har varit lönsam och dess lönsamhet har förbättrats.

STECF:s undersökning visar att alla flottor där biologiska indikatorer var tillgängliga var beroende av överfiskade bestånd. Pelagiska trålare på mer än 40 meter och bomtrålare på 18–24 meter föreföll inte vara ekonomiskt hållbara, medan andra flottor uppvisade goda resultat.

Polen rapporterade att 8 fartyg (250 GT och 980 kW) lämnade flottan under 2012. Polen kunde inte avgöra huruvida en balans har uppnåtts. Polen anser att samtliga flottor var ekonomiskt hållbara, med undantag för långrevsflottan med fartyg på 12–18 meter.

STECF:s undersökning visar att de fartyg på 12–18 meter som använder krokar inte är ekonomiskt lönsamma. Alla flottor hade låga utnyttjandenivåer, med undantag för segmenten för bottentrålare och vad-/notfartyg på mer än 40 meter samt pelagiska trålare på mer än 40 meter. Biologiska indikatorer var inte tillgängliga.

Portugal konstaterade att flottkapaciteten var i balans med fiskemöjligheterna. De tekniska indikatorerna för snörpvadflottorna uppvisade dock ett relativt lågt fartygsutnyttjande.

Biologiska indikatorer var i de flesta fall inte tillgängliga. STECF:s undersökning visar att långrevsfartyg på mindre än 12 meter, bottentrålare på mindre än 12 meter och fartyg på 10–12 meter som använder aktiva och passiva redskap inte är ekonomiskt lönsamma. Många flottor hade en låg utnyttjandegrad.

Rumänien rapporterade ett mycket lågt fartygsutnyttjande och ett beroende av överfiskade bestånd.

Endast begränsade biologiska och ekonomiska uppgifter är tillgängliga. STECF konstaterade att fartygsutnyttjandet är lågt.

Sverige rapporterade en minskning med 12 % av antalet fartyg under perioden 2008–2012. Flottorna är beroende av bestånd som skördas på ett hållbart sätt, och förefaller vara ekonomiskt hållbara. En viss obalans kan fortfarande ses i några segment.

STECF bedömde att fartyg på mindre än 18 meter med förankrade nätredskap var ekonomiskt ohållbara. Nio flottor var beroende av överfiskade bestånd, men indikatorn för bestånd i riskzonen var inte tillgänglig. För flera flottor var tillgången till uppgifter otillräcklig.

Slovenien rapporterade ett lågt fartygsutnyttjande i många segment, vilket tillskrevs ett beroende av vandrande bestånd och deltidsarbete snarare än obalans. Under 2012 minskade Sloveniens flotta med 35 % i GT och 16,83 % i kW. De totala landningarna minskade med 54 % från 2011 till 2012. Fartyg på mindre än 6 meter med drivgarn och förankrade nätredskap var inte ekonomiskt hållbara, medan andra segment föreföll hållbara.

STECF bedömde att bottentrålare på mindre än 12 meter med förankrade redskap och pelagiska trålare på 24–40 meter var ekonomiskt olönsamma, medan flottan med snörpvadfartyg på 12–18 meter var lönsam och hållbar. Fartygsutnyttjandet var lågt. Biologiska indikatorer var inte tillgängliga.

Förenade kungariket rapporterade ökad kapacitet för fartyg som inriktas på skaldjur (särskilt kammusslor), medan flottkapaciteten avseende bottentrålare genomgick en generell minskning. Förenade kungariket beräknade inga indikatorer eller drog några slutsatser om balansen mellan flottan och dess fiskemöjligheter.

STECF:s undersökning visar att de flesta flottorna var ekonomiskt hållbara, med undantag för bomtrålare på mindre än 10 meter och 12–18 meter samt långrevsfartyg på mindre än 10 meter. I de flesta fall var biologiska indikatorer inte tillgängliga, men bottentrålarna och vadfartygen på 18–40 meter inverkar på fem bestånd där den biologiska risken är hög. För många av de mindre fartygen (mindre än 18 meter) var fartygsutnyttjandet lågt.

Flottan med snörpvadfartyg på 40 meter var beroende av bestånd fiskade över maximalt hållbart uttag.

SLUTSATSER

Även om mycket återstår att göra, har sedan 2002 en del framsteg gjorts för att minska klyftan mellan flottkapacitet och fiskemöjligheter. Blandningen av olika utvecklingstendenser bland flottsegmenten gör det omöjligt att göra några generella uttalanden om utvecklingen när det gäller balansen mellan kapacitet och möjlighet för EU i dess helhet.

Ett flertal bestånd fiskas över maximalt hållbart uttag, och flera flottsegment är ekonomiskt beroende av dessa bestånd. Många medlemsstater har ett lågt fartygsutnyttjande. Kommissionen anser, med hänsyn till resultaten av STECF:s analys, att det fortfarande finns ett behov av anpassningsåtgärder från medlemsstaterna rörande den aktiva flottkapaciteten för att målet med maximalt hållbart uttag enligt den nya gemensamma fiskeripolitiken ska kunna nås.

Medlemsstaternas skyldighet att med tiden anpassa sina flottors fiskekapacitet till fiskemöjligheterna kvarstår och förstärks enligt den nya gemensamma fiskeripolitiken. Förutom de befintliga skyldigheterna kommer medlemsstaterna att vara skyldiga att i sina rapporter inkludera en handlingsplan för de flottsegment där en strukturell obalans har konstaterats. I handlingsplanen ska medlemsstaterna ange anpassningsmål och medel för att uppnå balans. Den ska även innehålla en tydlig tidsram för handlingsplanens genomförande.

Denna kompletterande skyldighet kan ytterligare (och snabbare) bidra till att balans uppnås. Handlingsplanerna kommer att ge ökad insyn i medlemsstaternas mål och åtgärder för att avhjälpa obalans, och tidsramen för att uppnå balans gör det möjligt att noga övervaka medlemsstaternas framsteg i planens genomförande.

Enligt den nya gemensamma fiskeripolitiken kan det ekonomiska stödet från unionen till en medlemsstat för vissa utgifter enligt den nya Europeiska havs- och fiskerifonden tillfälligt ställas in eller avbrytas om det kan styrkas att en medlemsstat underlåtit att anstränga sig för att se till att flottkapaciteten uppnår balans med fiskemöjligheterna. Medlemsstaternas

rapporter och handlingsplaner kommer i framtiden att vara avgörande i övervakningen av situationen på detta område.

Kombinationen av ökade skyldigheter för medlemsstaterna och därmed förenade finansiella villkor bör säkerställa en successiv anpassning av flottkapaciteten till fiskemöjligheterna över tid. Kommissionen kommer att fortsätta att noga övervaka utvecklingen mot bakgrund av målen för den gemensamma fiskeripolitiken i allmänhet och för förvaltningen av fiskekapaciteten i synnerhet.

Bilaga 1 A: Informationens kvalitet

1. Kvalitativ och beskrivande information

I tabellen nedan visas avsnitten i rapporterna från de medlemsstater som har lämnat begränsade uppgifter. De relevanta avsnitten är markerade med ett (X).

	Kopplingar mellan flottor och fisken	Utveckling av fiskeflottan	Beskrivning av ordningar för minskning av	Inverkan av ordningar för minskning av fiskeansträngningen	Bedömning av system för flottförvaltning	Planer för att förbättra system för flottförvaltning	Överensstämmelse-deklaration – ordning för inträde/utträde	Ändringar av administrativa	Bedömning av balans
DE									X
FI						X			X
IE						X			
IT	X	X	X	X		X		X	X
LT				X		X			
PO					X				
SE						X			
UK									X

Källa: Tabell 3.2 i STECF:s rapport 13-11 *Review of national reports on Member States efforts to achieve balance between fleet capacity and fishing opportunities* (granskning av nationella rapporter om medlemsstaternas ansträngningar för att uppnå balans mellan flottkapacitet och fiskemöjligheter).

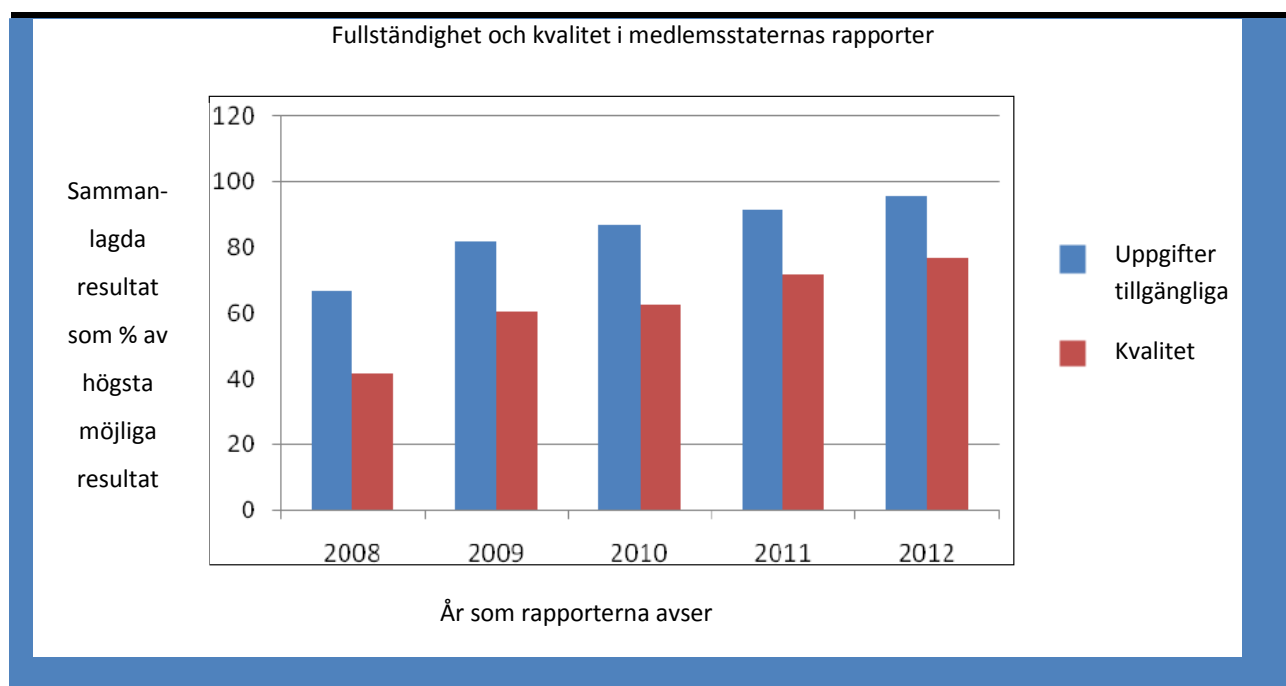
2. Kvantitativ information

Utvärderingen av en flottas beroende av bestånd som fiskas över maximalt hållbart uttag förutsätter att det finns kvantitativa bedömningar av fiskbestånden. I Medelhavet och Svarta havet är täckningen för biologiska bedömningar i de flesta fall fortfarande inte tillräcklig för en flottbaserad analys av biologisk hållbarhet. Detta gäller även många flottor som utnyttjar bestånd i Ices-områdena VI, VII, VIII och IX.

För vissa medlemsstater saknades information om avkastning på materiella anläggningstillgångar och om förhållandet ”nuvarande inkomst/inkomst vid break-even”,⁸ eller så var informationen ofullständig. Information om antalet inaktiva fartyg lämnades av de flesta medlemsstater, men denna information var inte fullständig.

Värden för den tekniska indikatorn (genomsnittligt antal dagar till sjöss per fartyg delat med det maximala antalet för fiskeflottan) lämnades av de flesta medlemsstater, men denna information var inte fullständig. Sju medlemsstater lämnade inte några värden för den tekniska indikatorn i sina nationella rapporter.

Bilaga 1 B: Informationens kvalitet ⁽⁹⁾



Årlig utveckling i medlemsstaternas sammanlagda resultat uttryckt som procent av högsta möjliga resultat.

Källa: Bild 3.1 i STECF:s rapport 13-11 *Review of national reports on Member States efforts to achieve balance between fleet capacity and fishing opportunities* (granskning av nationella rapporter om medlemsstaternas ansträngningar för att uppnå balans mellan flottkapacitet och fiskemöjligheter).

I tabellen ovan visas att medlemsstaternas årliga flottrapporter sedan 2008 har förbättrats i fråga om både fullständighet och uppgiftskvalitet.

⁸ Inkomsten vid break-even är den inkomst som krävs för att täcka fasta och rörliga kostnader så att inga förluster uppstår och inga vinster genereras. Den nuvarande inkomsten är den totala driftsinkomsten från flottsegmentet, vilken består av inkomst från landningar och inkomst från annat än fiske. Se även bilaga VI.

⁹ Källa: STECF:s bedömning av balansindikatorer, STECF-13-28, s. 85.

Bilaga 2:

Tabell 2.1: Överensstämmelse med tak för inträde/utträde per den 31.12.2012 (med undantag av de yttersta randområdena)

	GT			kW		
	GT	MAX GT	A/B	KW	MAX kW	C/D
	A	B		C	D	
	per den 31.12.2012			per den 31.12.2012		
BEL	15 053	18 962	79,39 %	47 794	51 586	92,65 %
BGR	7 071	7 517	94,07 %	60 950	60 654	100,49 %
CYP	4 248	11 021	38,54 %	45 782	47 803	95,77 %
DEU	63 618	71 117	89,46 %	146 086	167 078	87,44 %
DNK	64 348	88 762	72,49 %	228 563	313 333	72,95 %
ESP	364 354	391 602	93,04 %	822 115	886 578	92,73 %
EST	15 149	21 713	69,77 %	46 325	52 641	88,00 %
FIN	16 146	18 290	88,28 %	169 972	182 334	93,22 %
FRA	152 452	178 261	85,52 %	695 496	769 739	90,35 %
GRC	80 693	85 688	94,17 %	468 894	478 398	98,01 %
IRL	60 141	77 568	77,53 %	183 820	210 083	87,50 %
ITA	165 370	173 717	95,20 %	1 020 785	1 071 389	95,28 %
LTU	27 186	73 529	36,97 %	34 389	73 484	46,80 %
LVA	33 797	46 627	72,48 %	51 231	58 759	87,19 %
MLT	7 998	14 965	53,44 %	76 660	95 776	80,04 %
NLD	128 886	166 859	77,24 %	276 357	350 736	78,79 %
POL	25 573	39 139	65,34 %	75 865	90 583	83,75 %
PRT	86 840	95 077	91,34 %	297 913	315 650	94,38 %
ROM	628	1 913	32,83 %	6 185	6 410	96,49 %
SVN	653	728	89,70 %	9 188	9 503	96,69 %
SWE	30 652	43 386	70,65 %	173 440	210 829	82,27 %
UK	201 092	231 106	87,01 %	805 930	909 141	88,65 %
Σ 31.12.2012	1 551 948	1 857 547	83,55 %	5 743 740	6 412 487	89,57 %

Källa: EU:s flottregister – Flottförvaltning – Ordning för inträde/utträde – Statistik, 15.10.2013.

Bilaga 3:

Tabell 3.1: Sammanfattning av medlemsstaternas flottutveckling under 2012 (med undantag av de yttersta randområdena)

	GT			kW			Δ N(%)	Δ GT (%)	Δ kW (%)
	N	GT	kW	N	GT	kW			
	31.12.2011			31.12.2012					
BEL	86	15 326	49 135	83	15 059	47 554	-3,5 %	-1,7 %	-3,2 %
BGR	2 336	7 373	61 307	2 366	7 061	61 336	1,3 %	-4,2 %	0,0 %
CYP	1 080	4 213	45 329	1 074	4 247	45 664	-0,6 %	0,8 %	0,7 %
DEU	1 580	64 294	148 277	1 550	64 236	147 292	-1,9 %	-0,1 %	-0,7 %
DNK	2 786	64 503	232 469	2 743	65 177	230 131	-1,5 %	1,0 %	-1,0 %
ESP	9 571	373 465	841 788	9 257	362 781	819 429	-3,3 %	-2,9 %	-2,7 %
EST	923	14 281	38 915	1 360	15 157	46 570	47,3 %	6,1 %	19,7 %
FIN	3 332	16 028	171 167	3 241	16 386	170 681	-2,7 %	2,2 %	-0,3 %
FRA	4 640	153 998	701 022	4 571	151 972	694 670	-1,5 %	-1,3 %	-0,9 %
GRC	16 658	83 807	483 390	16 006	79 638	461 531	-3,9 %	-5,0 %	-4,5 %
IRL	2 092	59 571	182 307	2 249	65 173	197 648	7,5 %	9,4 %	8,4 %
ITA	13 063	175 393	1 056 757	12 736	164 668	1 019 161	-2,5 %	-6,1 %	-3,6 %
LTU	151	45 216	54 357	147	27 186	34 389	-2,6 %	-39,9 %	-36,7 %
LVA	731	34 725	52 684	715	33 789	51 203	-2,2 %	-2,7 %	-2,8 %
MLT	1 054	7 996	77 489	1 043	7 998	76 660	-1,0 %	0,0 %	-1,1 %
NLD	740	135 585	288 415	848	145 271	331 306	14,6 %	7,1 %	14,9 %
POL	790	33 379	82 890	798	33 399	81 944	1,0 %	0,1 %	-1,1 %
PRT	7 110	86 826	299 565	7 048	85 992	296 196	-0,9 %	-1,0 %	-1,1 %
ROM	502	934	7 714	195	628	6 153	-61,2 %	-32,8 %	-20,2 %
SVN	184	1 002	10 763	174	623	8 812	-5,4 %	-37,8 %	-18,1 %
SWE	1 368	29 642	170 472	1 392	30 637	173 377	1,8 %	3,4 %	1,7 %
UK	6 453	202 317	810 306	6 427	200 937	806 120	-0,4 %	-0,7 %	-0,5 %
Σ	77 230	1 609 874	5 866 515	76 023	1 578 015	5 807 827	-1,6 %	-2,0 %	-1,0 %

Källa: EU:s flottregister – Avancerad sökning, 15.10.2013

Bilaga 4

Tabell 4.1. EFF-åtaganden för definitivt upphörande (2007–31.5.2013)

	%S	NS	%R	NR	%(S+R)	(S+R)
BE	30,3 %	9	0,0 %	0	30,3 %	9
BG	5,2 %	57	0,0 %	0	5,2 %	57
CY	42,3 %	14	0,0 %	0	42,3 %	14
DE	0,0 %	0	0,0 %	0	0,0 %	0
DK	31,9 %	69	0,0 %	0	31,9 %	69
EE	4,1 %	16	6,4 %	10	10,5 %	26
EL	44,0 %	1011	0,0 %	0	44,0 %	1011
ES	21,7 %	755	0,1 %	2	21,8 %	757
FI	0,0 %	0	0,0 %	0	0,0 %	0
FR	23,4 %	534	0,2 %	1	23,6 %	535
IE	80,8 %	46	0,0 %	0	80,8 %	46
IT	50,3 %	958	3,8 %	10	54,1 %	968
LT	9,7 %	32	0,3 %	1	10,0 %	33
LV	41,8 %	149	3,0 %	10	44,9 %	159
MT	35,2 %	20	0,0 %	0	35,2 %	20
NL	22,1 %	23	0,0 %	0	22,1 %	23
PL	3,7 %	73	0,1 %	5	3,9 %	78
PT	10,8 %	68	0,0 %	0	10,8 %	68
RO	0,3 %	5	0,3 %	8	0,7 %	13
SE	22,9 %	30	0,5 %	1	23,4 %	31
SI	10,4 %	10	0,6 %	1	11,0 %	11
UK	7,5 %	97	0,0 %	0	7,5 %	97
EU TOTAL T	17,6 %	3976	0,5 %	0	18,1 %	3976

Källa: Uppgifter från medlemsstaterna baserade på formell begäran från GD Havsfrågor och fiske om inlämnande av kumulativa EFF-uppgifter för perioden 1 januari 2007 till 31 maj 2013.

%S: Procentandel EFF-åtaganden hittills som avser skrotning;

NS: Antal skrotningar (fartyg);

R%: Procentandel EFF-åtaganden avseende omställning av fartyg;

NR: Antal omställningar (fartyg);

%S + %R: Total procentandel skrotning + omställning

Bilaga 5**EFF-åtaganden under perioden 1.1.2007–31.7.2012**

Åtgärd	Antal åtgärder	Total kostnad	Nationellt offentligt bidrag	EFF-bidrag	% EFF-åtaganden jämfört med totala medlemsstatsåtaganden	% EFF-åtaganden jämfört med EFF:s totala anslag
1.1: Definitivt upphörande av fiskeverksamhet	3 691	840 586 705	364 754 604	475 112 883	19,61 %	11,04 %
Åtgärd 1: Skrotning	3 653	822 180 366	357 863 531	463 597 617	19,13 %	10,78 %
Åtgärd 2: Omställning för verksamhet utom fiske	38	18 406 340	6 891 074	11 515 266	0,48 %	0,27 %
1.2: Tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet	47 809	303 379 641	118 971 042	184 404 717	7,61 %	4,29 %
Åtgärd 1: Uppgift 1: Antal fiskare/dag	41 450	264 640 631	101 271 726	163 365 023	6,74 %	3,80 %
Åtgärd 1: Uppgift 2: Berörda fartyg om tillämpligt	6 359	38 739 010	17 699 317	21 039 694	0,87 %	0,49 %
1.3: Investeringar ombord på fiskefartyg och selektivitet	2 052	83 147 676	12 234 523	20 304 471	0,84 %	0,47 %
Åtgärd 5: Förbättring av energieffektivitet	490	50 508 625	7 403 213	12 447 674	0,51 %	0,29 %
Åtgärd 6: Förbättring av selektivitet	264	7 647 446	1 143 544	1 840 787	0,08 %	0,04 %
Åtgärd 7: Ersättning av motor	523	17 053 672	2 668 272	4 180 453	0,17 %	0,10 %
Åtgärd 8: Ersättning av redskap	777	7 937 932	1 019 495	1 835 557	0,08 %	0,04 %
1.4: Småskaligt kustfiske	-	-	-	-	0,00 %	0,00 %
1.5: Social och ekonomisk ersättning för förvaltning av flottan	2 709	90 568 443	23 412 874	40 487 961	1,67 %	0,94 %
Uppgift 3: Totalt antal fiskare berörda av tidigt utträde från fiskesektorn	2 709	90 568 443	23 412 874	40 487 961	1,67 %	0,94 %
Totala åtagande från medlemsstaterna/EFF	60 818,00	2 823 214 370,52	762 634 778	1 157 287 915	47,77 %	26,90 %

Saknade medlemsstater: BE (inkluderat fram till den 1 juni 2012), FR (Ingen analys tillgänglig)

Totalt EFF-anslag 4 302 229 775,00. Totala EFF-åtaganden per medlemsstat 2 422 797 726,39

Bilaga 6

Indikatorer som använts av STECF

Indikatorn på hållbart utnyttjande är avsedd att fungera som ett mått på ett flottsegments beroende av överfiskade bestånd. Detta mått tar inte hänsyn till att vissa bestånd i blandade fångster kan vara mer eller mindre allvarligt överutnyttjade eller utarmade, och det tar heller inte hänsyn till omfattningen av andra flottors påverkan på utnyttjandet av resurserna.

Två ”indikatorer på ekonomisk hållbarhet” används. Avkastningen på materiella anläggningstillgångar (indikator på avkastningen på investeringar) är ett mått på långsiktig ekonomisk sundhet. Den mäter nettovinsten dividerad med kapitalinvesteringarnas värde. Om denna nivå är högre än den riskfria räntesats som finns tillgänglig någon annanstans är flottans ekonomi sund och det finns möjlighet att ersätta stora kapitalinvesteringar allteftersom det blir nödvändigt. Vid värden under denna nivå är sådana investeringar inte meningsfulla i ekonomiskt avseende, eftersom större vinster kan erhållas genom att medel investeras på annat håll. De riskfria räntesatser som används för detta referensändamål anges i tabell 4.3 i rapporten från STECF:s expertgrupp (STECF-13-28).

Förhållandet ”nuvarande inkomst/inkomst vid break-even” är ett mått på den ekonomiska livskraften på kort sikt. Vid värden mindre än 1 kan fartyg inte täcka sina driftskostnader och måste upphöra med fisket när de likvida medlen tar slut. Vid värden högre än 1 kan fartygen täcka sina driftskostnader, men detta innebär inte att de genererar tillräckliga inkomster för att ersätta stora kapitalinvesteringar.

Två mått används för att bedöma om fartyg är ”helt utnyttjade”. Med en ”teknisk indikator” avses kvoten mellan genomsnittlig tid till sjöss och maximal möjlig fisketid inom den aktuella verksamheten. Indikatorn är lika med 1 när alla fartyg fiskar så mycket som möjligt, även om fiskesäsongen kan vara kort. Värden mindre än 1 innebär att delar av flottan fiskar mindre än de skulle kunna göra. Ett tröskelvärde på 70 % anses vanligen vara ett tecken på ett betydande underutnyttjande. Vissa fartyg får dock inte fiska alls under året och är ”inaktiva”. Om det finns många inaktiva fartyg i en fiskeflotta tyder detta på att flottan inte är i balans med resurserna.